

Kitab Daniel - Nomer Satus Sekawan Dasa Gangsal Puluh Tiga

Simbolisme Rohani Karajan Lor lan Kidul: Sawijining Lelakon Lumantar
Padaleman Suci ing Alkitab lan Sipat Alam Manungsa

Jeff Pippenger

2024-03-23

Karajan sisih lor nggambarake kodrat kang luwih asor ing pasamuwaning manungsa, nggambarake badan ing pasamuwaning greja, nggambarake daging manungsa ing pasamuwané Kristus. Kristus yasa saben pasamuwan, lan Panjenengané nglantarake saben dhasar, lan watu pisanan ing pasamuwan Millerite yaiku piwulang bab “pitu mangsa,” kang digambarake déning loro tekené Ezekiel. Ing pambrontakan taun 1863, Adventisme Laodikia nampik “watu pojok” profetiké, prakara iki uga kelakon ing pambangunan pasamuwan kadonyan. Watu kang katampik iku wus katetepake bakal kapilih ing pungkasaning panyadegan pasamuwan, senadyan sajroning kabèh mangsa pambangunan iku dadi watu sandhungan. Nanging, Sabda profetik mratelakake bilih watu sandhungan kang katampik iku ing wekasané bakal dadi sirahing pojok.

Gaganging “pitung mangsa,” kaya sing dilambangaké déning karajan kidul, iku “sirahé,” gegayutan karo karajan lor. Iku dadi “sirah,” awit ana ing karajan kidul Gusti Allah milih ngidentifikasi Yérusalèm minangka kutha-Nya, ing papan kono Panjenengané nempataké pasucèn-Nya lan asma-Nya. Nganti rong gagang mau disawijèkaké wiwit taun 1798 tekan 1844, “sirah” iku wis dadi karajan kidul sing ngandhap. Nalika Yohanes, ing taun 1844, didhawuhi ninggal karajan lor, amarga iku wis diparingaké marang para bangsa liya, karajan kidul banjur kari minangka panji sing ngadeg piyambakan minangka siji bangsa, utawa paling ora mangkono iku rancangane. Rancangan mau kaalang-alangi déning pambrontakan taun 1863, lan “pambrontakan ing Kadesh” kang kapisan saka Israèl modhèren.

Ing tanggal 11 September 2001, Gusti nuntun pasamuwan-Nipun Laodikia bali marang taun 1863, bali marang 1888, bali marang 1919, lan bali marang 1957, yaiku marang “pambrontakan kaping kalih ing Kadesh”. Nanging ing pambrontakan punika, janji bilih watu ingkang katampik badhé dados sesirahing pojok sapunika saweg katetepaken. Punika katetepaken wonten ing tiyang-tiyang ingkang dipunlambangaken dados satus patang puluh sekawan ewu, ing antawisipun para punika Kristus ngleksanani sesambunganipun Kaallahan lan kamanungsan ing salawas-lawase.

Paulus ngenali kodrat sing asor minangka daging, lan kodrat sing luwih luhur minangka pikiran. Panjenengané ngenali badan (kodrat sing asor) minangka pati.

Awit kita padha sumurup manawa angger-anggering Torèt iku sipaté rohani; nanging aku iki kadagingan, kaadol ana ing sangisoré dosa. Sabab apa sing daklakoni, aku dhéwé ora sarujuk; amarga apa sing dakkarepake, iku ora taklakoni; nanging apa sing dak

sengiti, iku sing taklakoni. Dadi manawa aku nindakaké apa sing ora dakkarepake, aku sarujuk marang angger-anggering Torèt manawa iku becik. Saiki, mula, dudu aku manèh sing nindakaké iku, nanging dosa kang manggon ana ing njero aku. Sabab aku sumurup manawa ana ing aku, yaiku ana ing dagingku, ora manggon samubarang kang becik; amarga karsa iku ana ing aku, nanging daya kanggo nindakaké apa sing becik, aku ora nemu. Sabab kabecikan sing dakkarepake, iku ora taklakoni; nanging piala sing ora dakkarepake, iku sing taklakoni. Saiki manawa aku nindakaké apa sing ora dakkarepake, dudu aku manèh sing nindakaké iku, nanging dosa kang manggon ana ing njero aku. Mulané aku nemu sawijining angger-angger, manawa nalika aku arep nindakaké kabecikan, piala iku ana ing sandhingku. Sabab sajroning manungsa batinku aku rena marang angger-anggeré Allah; nanging aku ndeleng angger-angger liyané ana ing perangan-peranganing badanku, kang perang nglawan angger-anggering pikiranku, lan nggawa aku dadi tawanané angger-anggering dosa kang ana ing perangan-peranganing badanku. Dhuh, cilakané aku iki! Sapa sing bakal ngluwari aku saka badaning pati iki? Rum 7:14–24.

Paulus mangertos bilih wonten ing “daging”-ipun boten wonten “bab becik satunggal pun.” Kacekelan-kacekelan, ingkang warisan ugi ingkang dipunwulang lan dipunlestantunaken, ingkang wonten ing dagingipun (badanipun), namung nyambut damel kanggé nuntun piyambakipun dhateng dosa. Kacekelan-kacekelan punika nglambangaken angger-anggering dosa, nanging Paulus kepéngin netepi angger-anggeripun Allah, sanès angger-anggering dosa. Angger-anggeripun Allah dipunwastani déning Paulus minangka “angger-anggering pikiranipun” (kodratipun ingkang langkung inggil). Pambengokipun inggih punika, “sinten ingkang badhé ngluwari kula saking badan pejah punika?” Mesthi kemawon, Paulus mangertos bilih kaswargan ingkang badhé ndhatengaken kamardikan, nanging piyambakipun ugi mangertos bilih pakaryan pangluwaran punika mbutuhaken pandherekipun piyambak.

Mulané, para kekasihku, kaya déné kowé tansah padha mituhu, ora mung nalika aku ana ing ngarepmu waé, nanging saiki luwih-luwih manèh nalika aku ora ana, tumindakna kaslametanmu dhéwé kanthi wedi lan giris. Awit Gusti Allah iku kang makarya ana ing kowé, becik kanggo maringi kersa lan uga kanggo nindakaké manut kersané kang becik. Filipi 2:12, 13.

Pambebasan saka badan pati katindakake déning kakuwatan Ilahi, kang kagandhèng karo kakuwatan manungsa, lan iku dadi tuladha kang diparingaké déning Gusti Yésus marang manungsa. Sanadyan angger-anggering dosa aktif nyambut-gawé ana ing sipat ngandhap saka badan, Gusti Yésus njaga sipat ngandhap-é tetep katundhuk marang angger-anggering Allah lumantar masrahaké karsané marang karsaning Rama-Né. Paulus bisa nemu pambebasan manawa dhèwèké gelem masrahaké karsané marang karsaning kaallahan. Kanthi mengkonono, dhèwèké lagi ngupayakaké kaslametané dhéwé, lan iki kang dimaksud déning Sister White nalika panjenengané ngandika bab pakaryan nyingkiraké dosa saka urip kita.

“Sabèn jiwa sing ora gelem masrahaké awaké dhéwé marang Gusti Allah ana ing sangisoré panguwasa liya. Dhèwèké dudu kagungané dhéwé. Bisa waé dhèwèké ngucap bab kamardikan, nanging satemené dhèwèké ana ing panjajahan kang paling asor. Dhèwèké ora diparengaké ndeleng kaéndahaning kayekten, amarga pikirane ana ing sangisoré pangwasané Iblis. Nalika dhèwèké ngapusi awaké dhéwé manawa lagi nuruti tuntunan pangadilané dhéwé, satemené dhèwèké manut marang karsané pangéran pepeteng. Kristus rawuh kanggo medhot ranté pangawulan dosa saka jiwa. ‘Mulané menawa Sang Putra mardikakaké kowé, kowé temenan bakal mardika.’ ‘Angger-anggering Rohing kauripan ana ing Kristus Yésus’ ndadèkaké kita ‘mardika saka angger-anggering dosa lan pati.’ Rum 8:2.”

Ing sajroning pakaryan panebusan ora ana paksaan. Ora ana kakuwatan lahiriah kang digunakaké. Ing sangisoré pangaribawané Roh Allah, manungsa diparingi kamardikan kanggo milih sapa kang bakal diladèni. Ing owah-owahan kang dumadi nalika jiwa nyerah marang Kristus, ana pangrasa kamardikan kang paling luhur. Pangusiraning dosa iku tumindak saka jiwa iku dhéwé. Pancen, kita ora nduwèni kakuwatan kanggo mbébasaké awak kita dhéwé saka pangwasané Sétan; nanging nalika kita kepéngin dibébasaké saka dosa, lan ing kabutuhan kita kang gedhé sesambat nyuwun pitulungan marang kakuwatan kang ana ing njaban lan ngluwahi awak kita dhéwé, kakuwatan-kakuwatan jiwa kebak dening energi ilahi saka Roh Suci, lan padha manut marang dhawuhing karsa sajroning netepi karsané Allah.

“Mung siji-sijiné sarat kang ndadèkaké kamardikaning manungsa bisa kalakon, yaiku dadi siji karo Kristus. ‘Kabeneran bakal mardikakaké kowé;’ lan Kristus iku kabeneran. Dosa mung bisa menang kanthi nglemesaké pikiran, lan ngrusak kamardikaning jiwa. Tundhuk marang Gusti Allah iku pamulihan marang dhiriné wong dhéwé,—marang kamulyan lan drajat manungsa kang sejati. Angger-angger ilahi, kang ndadèkaké kita kaasta ana ing sangisoring panguwasané, iku ‘angger-angger kamardikan.’ Yakobus 2:12.” *The Desire of Ages*, 466.

Paulus sesambat, “He aku iki wong sing sangsara! sapa sing bakal ngluwari aku saka badaning pati iki?” Sister White nyatakake, “nalika kita kepéngin dibébasaké saka dosa, lan sajroning kabutuhan kita kang gedhé sesambat njaluk kakuwatan saka njaban lan ngungkuli awak kita dhéwé, daya-daya jiwa kapenuhan tenaga ilahi saka Roh Suci, lan padha manut marang pituduhing karsa sajroning nindakaké karsané Allah.” Ing melu nggayutaké kamanungsan kita karo keallahané Kristus, lumantar ngginakaké karsa kita, kita ngrampungaké “tumindak” nyingkiraké dosa saka “jiwa” kita dhéwé.

Nanging sing “kudu kita mangertèni yaiku kakuwatan sejati saka karsa.” Karsa iku “daya sing mrentah ing sipaté manungsa, yaiku daya kanggo netepaké putusan, utawa kanggo milih. Kabèh gumantung marang tumindak karsa sing bener. Daya kanggo milih iku wis diparingaké Allah marang manungsa; iku dadi kagungané kanggo ditindakaké. Kowé ora bisa ngowahi atimu, kowé ora bisa saka awakmu dhéwé masrahaké tresnané marang Allah; nanging kowé bisa milih ngladèni Panjenengané. Kowé bisa masrahaké karsamu marang Panjenengané; banjur Panjenengané bakal makarya ana ing kowé, supaya kowé gelem lan

tumindak miturut keparenging kersané sing becik. Kanthi mangkono, sakabèhé sipatmu bakal digawa ana ing sangisoré panguwasané Roh Kristus; katresnanmu bakal kapusataké marang Panjenengané, pikiranmu bakal selaras karo Panjenengané.”

Paulus mangertos bebener-bebener punika, lan piyambakipun mangertos bilih kodratipun ingkang langkung asor kedah dipunsujugaken wonten ing sangandhaping kodratipun ingkang langkung inggil, lumantar pangginakaken karsanipun. Mila punika Paulus pejah saben dinten.

Aku neksemi marga saka kabungahmu kang dakgadahi ana ing Kristus Yesus, Gusti kita, yèn aku mati saben dina. 1 Korinta 15:31.

Paulus mangertosi bilih piyambakipun kedah nyalib hakekatipun ingkang asor saben dinten kanthi ngginakaken karsanipun supados tetep nundhukaken hakekatipun ingkang asor punika. Mila saking punika, piyambakipun nyalib dagingipun.

Lan wong-wong kang dadi kagungané Kristus wis nyalib daging bebarengan karo hawa-nepsu lan pepénginan-pepénginané. Galatia 5:24.

Paulus mangertos bilih dagingipun ingkang dosa badhé tansah wonten ing manungsa dumugi Rawuhipun Kristus kaping kalih, nalika para setya, sajroning kedhèping netra, badhé nampi badan enggal ingkang kaluhuraken. Punika sababipun 1798 nandhani dhasaring patang puluh enem taun nalika pasamuwan padamelan Millerite dipunadegaken, awit Kristus, dados satunggaling dhasar tunggal, inggih punika Cempenipun Allah ingkang sampun kapatèni wiwit dhasaring jagad. Karajan sisih lor punika badan, ingkang lumantar dosa sampun ngrebat kaluhuran ngungkuli kamanungsan, lan ngluhuraken piyambakipun dados karajan sisih lor palsu. Ing taun 1844, Yohanes dipunmangertosi supados “ninggalaken” plataran, ingkang tegesipun wonten ing basa Yunani, nolak tabiat ingkang asor, ingkang sampun ngrebat kaluhuran ngungkuli tabiat ingkang langkung inggil, papan ing ngendi Allah sampun milih masang asmanipun, lan ing taun 1798, daging (tabiat ingkang asor) kaliyan “raos tresna lan pepénginan-pepénginanipun” kedah dipunsalib.

Ing dhasaré, dagingé Kristus pejah nalika panyaliban, amarga Panjenengané katetepaké kapisah saka para wong urip. Karajan sisih kidul banjur kudu dadi satunggaling bangsa, kanthi satunggaling ratu, ana ing prajanjian karo Gusti Allah, lan dadi bangsa kang ana Padalemané Suci Gusti Allah ana ing satengahé. Baris ing sadhuwuré baris, “pitung mangsa,” saiki dadi “sirahing pojok,” awit wiwit tanggal 11 September 2001 Gusti Allah lagi ngadegaké “balaning perang sisih lor”-Nya minangka panji. Balaing perang iku kudu dadi satunggaling bangsa, lan bangsa iku mung bakal nggambaraké citra-Nya piyambak, lan iku kelakon pas ing wektu nalika Iblis lagi ngadegaké “sunguné” kang dadi citrané kéwan iku. Ing Yeheskiel pasal telung puluh pitu, pesen bab patang angin napasaké pesen udan pungkasan marang wong-wong kang banjur ngadeg dadi balaning perang mau. Pesen bab patang angin iku yaiku pesen Sangkakala Kaping Pitu, yaiku ing kono rahasiané Gusti Allah rampung.

Pakaryan pungkasaning pemeteraian diwiwiti tanggal 7 Oktober 2023. Wektu pemeteraian tumrap wong satus patang puluh papat ewu kalaksanan sajrone swaraning Trompet Kapitu, lan trompet iku muni kaping telu sajrone proses pemeteraian. Iku tansah nandhani sawijining pukulan saka Islam marang Tanah Kamulyan. “Tanah kamulyan” rohani modern katempuh ing tanggal 11 September 2001, lan tanah kamulyan harfiah kuna katempuh ing tanggal 7 Oktober 2023, yaiku taun nalika loro seksi kang wus dipatèni mau bali urip. Pukulan kang katelu dumadi ing undhang-undhang Minggu ing Amerika Serikat kang bakal enggal teka.

Wiwit tanggal 7 Oktober 2023, sungu Republik lan sungu Protestan sejati saka kewan bumi lagi nggenepi transisi pungkasané dadi sawijining sungu sing salah siji ngandika kaya naga utawa kaya Cempen, ing hukum Minggu sing bakal enggal rawuh. Loro manifestasi saka para antagonis internal lan eksternal ing pasulayan agung sing kalakon sajrone prastawa-prastawa panutuping sajarah bumi, loro-loroné dumunung ing sajarah sing diwakili déning ayat patang puluh ing Daniel pasal sewelas. Loro perkembangan pungkasan saka loro sungu mau kalakon nalika muni Trompet Kaping Pitu. Trompet Kaping Pitu iku trompet bilai katelu saka telung trompet bilai.

Telung bilai iku makili sawijining panganggoné wangsit kaping telu, lan kanthi mangkono padha maringi paseksi kang kukuh tumrap tenger dalan tanggal 7 Oktober 2023. Ing bilai kapisan lan bilai kapindho, peperangané Islam katindakaké nglawan wadya-balané Roma, kang ing dina-dina pungkasan iku yaiku Amérika Sarékat, kaya dene kabuktèkaké déning penaklukan marang Uni Sovyèt kang kalakon lumantar sawijining aliansi rahasia antarané antikristus (Paus Yohanes Paulus II) lan nabi palsu (Ronald Reagan) ing taun 1989.

Ing bilai kang kapisan, kaya kang kapratelakaké ing Wahyu bab sanga, ana sawijining wangsit wektu limang sasi, kang padha karo satus seket taun. Ing bilai kang kapindho, ana sawijining wangsit wektu telung atus sangang puluh siji taun, lan limalas dina. Kaloro wangsit wektu iku makili peperangan nglawan Roma kang digawa déning Islam sajroning rong sajarah kang makili bilai kapisan lan kapindho. Kaloro wangsit iku nduwèni rong asil peperangan kang béda. Ing satus seket taun kang kapisan, Islam bakal “nglarani” Roma, lan ing wangsit telung atus sangang puluh siji taun, lan limalas dina, Islam bakal “matèni” Roma. Kaloro wangsit iku gegandhèngan langsung. Pungkasaning satus seket taun nalika Islam kudu nglarani Roma nandhakaké wiwitaning telung atus sangang puluh siji taun, lan limalas dina nalika Islam kudu matèni Roma. Bilai kapisan lan kapindho dipisahaké déning pungkasaning satus seket taun, lan wiwitaning telung atus sangang puluh siji taun, lan limalas dina.

Amerika Sarékat mandheg dadi karajan kaping nem ing ramalan Kitab Suci nalika undhang-undhang Minggu sing bakal enggal rawuh, lan nalika iku sacara profètis karajan mau “dipatèni”. Wektu “lindhu gedhé”, ing Wahyu pasal sewelas, iku yaiku undhang-undhang Minggu sing bakal enggal rawuh, lan nalika wektu iku tekan, Trompet Kapitu Islam uga teka. Tekané iku kanggo nandhani pungkasan, utawa pati, saka karajan kaping nem, yaiku bala tentara Roma ing dina-dina wekasan. Pati iku didhisiki déning satus

sèket taun nalika Islam nyakiti bala-bala tentara Roma. Miturut média arus utama, sing ngupaya ngenthèngaké kegiatan Islam radikal ing donya modern, wiwit tanggal 7 Oktober 2023 nganti tulisan iki ditulis ing tanggal 12 Februari 2024, Islam wis nindakaké satus suwidak lima serangan marang kapentingan-kapentingan Amerika ing saindenging jagad.

Satus sèket taun Islam nglarani wadya Romawi, kang nuntun marang dipatèni wadya Romawi ing bilai kapisan lan kapindho, kapitulang manèh ana ing sajarah bilai katelu, awit mekatenlah cara pakaryaning aplikasi telu-lipet saka ramalan. Anginangé Trompèt kapitu, yaiku panyegelan satus patang puluh papat éwu, yaiku nalika gabungan Ketuhanan kaliyan kamanungsan kelakon, kados diprayogakaké déning panyawijiné loro teken, nduwèni telung tenger dalan. Kang kapisan yaiku tanah kamulyan rohani lan kang pungkasan yaiku tanah kamulyan rohani. Tenger dalan ing tengah yaiku tanah kamulyan harfiah.

Ing taun 2023, jeblukan kapindho saka Trompet pepelinging bilai katelu, nandhani mundhake perang Islam nalika mlebu ing sawijining mangsa nalika iku bakal “nglarani” kéwan bumi. Ing taun sing padha, loro saksi yaiku sungu Republican lan sungu Protestan sejati padha urip maneh lan wiwit transisi bebarengan tumuju marang sungu-sungu simbolis pungkasané. Kanggo sungu Republican, iku minangka gabungan saka kabèh kakuwasan Protestan sing murtad, bebarengan karo kabèh kakuwasan Republican sing murtad, supaya mbentuk siji sungu yaiku gambaré kéwan. Déné kanggo sungu Protestan sejati, iku minangka gabungan saka Ketuhanan lan kamanungsan nalika sungu iku ngalami transisi watak saka Laodikia menyang Filadelfia, supaya nggambarake kosok balèné gambaré kéwan. Taun 2023 dumadi rong puluh loro taun sawisé 2001, mula makili sesambungan simbolis antarané Ketuhanan kang kagandhèng karo kamanungsan.

Sakabèhé sajarah iki dumadi ing ayat kaping patang puluh saka Daniel sewelas, yaiku ayat kang kabukak segelé lan ngasilaké tambahing kawruh ing taun 1989, kang dilambangaké déning Kali Hidékel. Ing sajarah kenabian saka ayat iku, pakaryan pungkasan ing Papan Mahasuci uga kasampurnakaké, yaiku pepadhang kang kabukak segelé ing taun 1798, lan iku dilambangaké déning Kali Ulai. Wiwitané ayat kaping patang puluh nandhani wektu pungkasan ing taun 1798, lan pungkasané ayat iku nandhani wektu pungkasan ing taun 1989, lan kaloro kali mau nyawiji bebarengan ing sajarah ayat kaping patang puluh, kaya déné Kali Tigris lan Efrat (Ulai lan Hidékel) nyawiji sakdurungé tekan Teluk Persia.

Kita badhé nglajengaken panaliten punika ing artikel salajengipun.

Rohé Pangéran Allah ana ing atasku; awit Pangéran wus njebadi aku kanggo martakaké kabar kabungahan marang wong-wong kang andhap-asor; Panjenengané ngutus aku kanggo mbebedhagaké wong-wong kang remuk atiné, ngumumaké kamardikan marang para tawanan, lan kabukakaning pakunjaran marang wong-wong kang kabanda; Kanggo ngumumaké taun sih-rahmaté Pangéran, lan dina paukumaning Allah kita; kanggo nglipur kabèh wong kang padha nangis; Kanggo netepaké marang wong-wong ing Sion kang padha nangis, maringi marang wong-wong mau kaéndahan nggantos awu, minyak kabungahan nggantos sungkawa, sandhangan pamuji nggantos roh kasusah; supaya wong-wong mau karanira wit-witan kabeneran, tandurané Pangéran, supaya

Panjenengané kaluhuraké.

Lan wong-wong mau bakal mbangun reruntuhan kuna, bakal ngedegaké manèh karusakan-karusakan biyèn, lan bakal ndandani kutha-kutha sing rusak, yaiku karusakan-karusakan saka pirang-pirang turun-temurun. Lan wong-wong manca bakal ngadeg lan ngopeni wedhus-wedhusmu, lan anak-anak wong asing bakal dadi juru waluku lan juru ngrumat pakebonan anggurmu. Nanging kowé bakal sinebut Imam-imamé Pangéran; wong-wong bakal nyebut kowé Para Abdi Allah kita; kowé bakal mangan kasugihané para bangsa liya, lan ana ing kamulyané wong-wong mau kowé bakal gumunggung. Minangka gatiné wirangmu, kowé bakal nampa tikel pindho; lan minangka gatiné kawirangan, wong-wong mau bakal padha bungah ana ing pandumané; mulané ana ing tanahé dhéwé wong-wong mau bakal nduwèni tikel pindho; kabungahan langgeng bakal dadi kagungané.

Amarga Aku, Pangeran Yehuwah, tresna marang kaadilan, Aku sengit marang pangrampogan kanggo kurban obaran; lan Aku bakal nuntun pakaryané ing kayekten, lan Aku bakal nganakaké prejanjian langgeng karo wong-wong mau. Lan turuné bakal kawentar ana ing antarané para bangsa liya, lan turun-tumuruné ana ing antarané para umat; kabèh wong kang weruh marang wong-wong mau bakal ngakoni wong-wong mau, yèn wong-wong mau iku turuné kang wis diberkahi déning Pangeran. Aku bakal banget bungah ana ing Sang Yehuwah, nyawaku bakal suketi ana ing Allahku; amarga Panjenengané wis ngagemaké aku sandhanganing kaslametan, Panjenengané wis nutupi aku nganggo jubahing kabeneran, kaya déné penganten kakung ngias awaké nganggo rerenggan, lan kaya déné penganten putri ngreksa awaké nganggo permata-permatané. Amarga kaya bumi ngetokaké tunasé, lan kaya taman ndadèkaké barang kang kasebar ana ing jeroné thukul metu; mangkono Pangeran Allah bakal ndadèkaké kabeneran lan pamuji thukul metu ana ing ngarepé sakèhé bangsa. Yesaya 61:1-11.